

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMa, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

De nieuwe door K. Dinter in Zuidwest-Afrika ontdekte *Mesembrianthemums*.

door G. Schwantes.

II.

Later vond Dinter gedurende een hoogst belangwekkenden verzameltocht door het bergachtige land zuidelijk van Aus nog een *Mesembrianthemum* van dezelfde groep, waarvan het nog niet vaststaat, of die identiek met *Mesembr. bellum* of een nieuwe soort is.

Wellicht is het laatste het geval en is het een soort, die tusschen *Mesembr. bellum* en *Mesembr. karasmontanum* in staat. Dinter duidt hem voorloopig aan als *Mesembr. spec. Kuckaus*.

Een beslist nieuwe soort is daarentegen *Mesembr. Francisci* Dtr. m.s. *spec. nov.* van het Station Halenberg van den spoorweg van Aus naar Luderitzbocht. Deze gelijkt op *Mesembr. pseudotruncatellum*, onderscheidt zich echter door den vorm der lichaampjes, die slanker zijn en met diepere spleet, de bloemen zijn kleiner en goudgeel.

Van Luderitzbocht bracht Dinter later de bekoorlijke *Mesembr. opticum* Marl. mede, die in zijn vaderland slechts weinig grooter dan een hazelnoot wordt, bij ons daarentegen aanzienlijk uitzet en dan bijna aan *Mesembr. pseudotruncatellum* gelijk is, d. w. z. alleen in grootte, overigens zijn deze beide soorten zeer verschillend.

Mesembr. opticum heet namelijk zoo, omdat het bovenste einde der lichaampjes een helder, doorschijnend venster vormt, zonder puntjes en andere teekening, ook bloeit het wit.

Toen de heer Dinter in de Karas-bergen kwam, was het hier ontzettend dor, zoodat hij van vele planten, voornamelijk van *Mesembr. karasmontanum* maar zeer weinig exemplaren vond. Hij hoopt echter van deze zeer kostbare soort in dit jaar na den regen evenveel te vinden als van *Mesembr. bellum*, wat in het belang der liefhebbers zeer te wenschen is.

Alle soorten van de *Lithops-groep* zijn gemakkelijk uit zaad te kweken en de vormverandering dezer buitengewoon zonderlinge gewassen, van de eerste jeugd tot het stadium van volwassen plant, gade te slaan is zeer aantrekkelijk.

Ook de *Conophytum-groep*, die meest, zeer kleine, groene *Sphaeroidea* omvat, strekt zich van het Kaapland over de Oranje-

rivier in Zuidwest-Afrika uit, doch lang niet zoover naar het Noorden als *Lithops*, naar het schijnt.

Tot nu toe was van deze eveneens hoogst belangwekkende planten, uit dit land, slechts één soort bekend : *Mesembr. saxetanum* N. E. Br. (syn. *Mesembr. Boehmerianum* Dtr.). Deze soort vormt zoden of klompen van zeer kleine groene lichaampjes, die gedurende den drogen tijd door grijze, papierachtige huidjes omgeven zijn.

Dit zijn de uitgedroogde lichaampjes van het vorige jaar, waarin zich het nieuwe ontwikkelt.

Deze hoogst zonderlinge groeiwijze valt alleen bij bepaalde *Mesembr.* soorten op te merken, komt daarentegen verder in het geheele plantenrijk niet meer voor.

Ook bij *Lithops* vinden wij ditzelfde. Als het jonge lichaampje groot genoeg is, splijt het het oude uiteen.

Vangt de regentijd aan, dan breken zeer snel uit de dood schijnende, grijze hulsels van *Mesembr. saxetanum* de groene lichaampjes te voorschijn. Zij zijn bij deze soort uiterst nietig, het is de dwerg der groep.

De bladeren zijn bij *Conophytum* nog verder vergroeid dan bij *Lithops*, zoodat slechts een kort spleetje over blijft.

Geïmporteerde kluiten wortelen, hoe dood zij er ook uitzien, in 2-3 weken en verrassen dan altijd weer door het verschijnen der hagelgrootte bolletjes. De bloemen zijn klein en onaanzienlijk.

Deze soort groeit ook gemakkelijk uit zaad, afgesneden lichaampjes bewortelen zich snel en beginnen zich evenals de zaailingen spoedig te verdeelen.

Nu heeft Dinter dicht bij Halenberg een grootere *Conophytum* gevonden, welks fraai groene lichaampjes echter ongeveer zoo groot worden als een boontje : *Mesembr. halenbergense* Dtr. m. s. *spec. nov.* Ook deze soort vormt zoden en klompen, zij groeit zeer gemakkelijk en is een zeer welkome aanwinst voor onze verzamelingen.

Drie verdere nieuwe soorten dezer groep heeft Dinter in het Klinghardt-gebergte, zuidelijk van Luderitzbocht, ontdekt n.l.

Mesembr. Johannis Winkleri Dtr. m. s. *spec. nov.*, *Mesembr. Taylorianum* Dtr. m. s. *spec. nov.* en een derde, nog onbenoemde, die op de laatste gelijkt.

Mesembr. Johannis Winkleri is geheel anders dan alle andere, tot dusver bekende, *Conophyta* uit Zuidwest-Afrika, daar de lichaampjes blauwgrijs met vlakke bovenzijde en geheel zonder tekening zijn. De aankomst dezer nieuwe soorten zien wij met groote belangstelling tegemoet.

Na deze soorten vermeld ik een plant, die ook vensterbladeren bezit, zonder evenwel tot de *Sphaeroidea* te behooren, de hoogst vreemdsoortige *Mesembr. hopalophyllum* Schltr. et Diels.

De naam beteekent: „met knotsvormige bladeren”, deze zijn zoo dik als een potlood, op doorsnede cirkelrond en 3-5 cm. lang, Bovenaan heeft ieder blad een geheel doorschijnend ven-

sier. De plant zit zoo diep in den bodem, dat alleen de einden der bladeren, met de vensters, daaruit komen kijken. De verrukkelijke bloemen zijn groot en wit.

Dit wonder der plantenwereld hebben wij lang gemist, thans heeft Dinter het, wil ik hopen, voor goed in ons bezit gebracht want de gezonden zaden kiemen gemakkelijk en de zaailingen groeien zeer snel. Dit is een der beste gaven, die wij mijn geëerden vriend te danken hebben. De plant groeit bij Luderitzbocht in het zand.

Een andere groep, die nu door Dinter eigenlijk eerst in haar geheele vormverschiedenheid ontdekt is, verrast ons buitengewoon, vooral door den zeer bizarren vorm van de zeer korte, dikke, blauwachtig witte bladeren, hoewel ook de groote, meestal witte bloemen zeer mooi zijn.

De bladeren zijn bij *Mesembr. Simpsoni* Drt. m. s. *spec. nov.* aan de randen en op de rugzijde zoodanig met tanden bezet, dat de bladparen er als de koppen van fantastische met doornen bewapende *Sauriers* uitzien.

Kameleon-Mesembrianthemum zou men deze soort kunnen noemen, die onze verzamelingen met een geheel nieuwe, zeer eigenaardige verschijning verrijkt.

Zeer veel daarop gelijkend zijn nog meerdere soorten, waaronder *Mesembr. kovisimontanum* Dtr. m. s. en *Mesembr. Pomonae* Dtr. m. s., beide eveneens geheel nieuw, zooals ook de iets kleinere *Mesembr. Delaetianum* Dtr. m. s. die echter roodachtige bloemen heeft.

Uit deze groep was tot nu toe alleen bekend *Mesembr. deserticum* Marl, die kleiner is en zéér dikke, korte bladeren bezit. Deze is door zijn compacten vorm eveneens zeer eigenaardig.

Iets geheel anders zijn wederom de vormen der groep, waaruit tot nu toe slechts *Mesembr. cinereum* Marl. bekend was, zij hebben groote, buitengewoon dikke, korte bladeren met ver vooruitstekende kin, zooals bij *Mesembr. Bolusii*. Later vormen deze soorten groote klompen die met hun grijswitte zonderlinge bladeren en de groote fraaie bloemen zeer bijzondere pronkstukken zijn.

Buiten de wit-bloeiende *Mesembr. cinerrum* Marl. vond Dinter nog een nieuwe soort met roode bloemen (*spec. Rote Kuppe*) en daarenboven de wonderlijke, zacht-behaarde *Mesembr. velutinum* Drt. m. s. *spec. nov.*, die ook wel tot deze groep zal behooren, met roode of witte bloemen.

Mesembr. Montis Draconis Drt. m. s. *spec. nov.* vormt gedrongen, fraaie zoden, de bladeren zijn 1 1/2 tot 3 cM. lang en 1 cM. dik, de bloemen groot, schoon violet-rose, insgelijks een „unieke” soort.

„De zeldzaamste en fraaiste *Succulent* van het Auas-gebergte is zonder twijfel de rood-bloeiende, dichte kussens ter grootte van een hand vormende *Mesembr. Montis Moltkei* die ik einde 1898 op den Moltkeblick op 2420-2460 M. hoogte ontdekte.

Ik wenschte vurig ze eindelijk weer te vinden en voor verzending naar Duitschland in handen te krijgen. Daar mij de vermoënis van den bijna 40 K.M. langen weg en het volvoeren van een beklimming (van Aus uit meer dan 600 M.) bij de heerschende hitte, te erg voorkwam, lichtte ik mijn inlandsche helper in over de vindplaats der kostbare plant, zoo goed als het mij na 24 jaren mogelijk was, beschreef hem de plant volgens mijn herinnering en had het genoege hem met een dozijn planten, na een afwezigheid van 50 uur te zien terugkomen. Zodoende kon ik eindelijk de beschrijving der hoogst belangwekkende soort leveren, te beter daar er eenige bloemen en rijpe vruchten aanwezig waren".

Deze fraaie en vreemde soort schijnt bij ons zeer gemakkelijk te groeien, zij komt eveneens snel op uit zaad.

Hierop gelijkt veel de schoone blauwachtig witte *Mesembr. De-ronbergianum* Dtr. m. s. *spec. nov.* eveneens met rose-violette bloemen en ook wel de reeds langer bekende *Mesembr. Putkamerianum*

Geheel en al van alle genoemde groepen verschillend is weder *Mesembr. Caroli Schmidtii* Dtr et Bergr., die gewelfde klompen van fraai blauwachtig geelgroene bladparen vormt. Deze behoort tot de *sectie Rostrata*.

De daartoe behorende soorten zijn kenbaar aan de tweeërlei bladeren ; langere, die in den regentijd te voorschijn treden en korte, met zeer lange bladscheeden.

Deze korte bladeren verschrompelen in den drogen tijd tot witte huidjes, die er dan vaak als mondstukken van sigaretten uitzien, waarnaar een soort ook *Mesembr. cigarettiferum* Brgr. heet

Deze bladeren beschutten de zich daarin bevindende volgende langere bladeren die bij den aanvang van den regentijd daaruit te voorschijn treden.

Mesembr. Schwantesii Dtr. is weer een vertegenwoordiger van de mimicry-planten, doch een geheel ander type dan de *Sphaeroidea* of *Mesembr. Bolusii*.

Hierbij vormen de bladeren dichte rozetten, zoodat dikwijls alleen de met blauwachtig witte, lichtgele of roodachtig gele wratjes dicht bezette bladeinden te zien zijn, die geheel met de oppervlakte van den kalksteen overeenkomen, waartusschen de plant vaak voorkomt.

De bloemen zijn klein en geel, maar de geheele plant vertoont vaak zulke bewonderenswaardig zachte kleurschakeeringen, dat zij op zich zelve al een sieraad is, gelijk de nauwverwante *Mesembr. calcareum* Marl.

Deze soort verlangt, wil zij zich in haar volle schoonheid vertoonen, matige hoeveelheden water en volledig droog houden gedurende den winter.

Mesembr. sinus Redfordianum vormt vlakke klompen, de bloemen zijn rood.

Het is mij, tot mijn spijt, niet mogelijk op alle door Dinter nieuw ontdekte soorten in dit korte overzicht nader in te gaan.

Van een aantal zijn tot nu toe slechts weinige planten en dikwijls slechts zeer weinig zaden gevonden, zoodat zij op het oogenblik nog niet verbreid kunnen worden.

Dit geldt voor de zeer zeldzame *Mesembr. Nisseni* Dtr. m. s. *spec. nov.*, welks dichte bladrozetten zich, gelijk die van *Mesembr. Schwantesii*, aaneensluiten.

Ook deze soort tracht zich blijkbaar aan haar omgeving aan te passen, evenwel niet door het nabootsen van kleur of structuur van het gesteente, doch door een kleverig bekleedsel dat het zand vasthoudt, zoodat de bladeren geheel daarmee bedekt zijn.

Ook de dichte kussens vormende, merkwaardige *Mesembr. dolomiticum* Dtr. m. s. *spec. nov.* is bijna steeds zonder zaden gevonden en vele andere meer.

Terwijl alle genoemde soorten min of meer compact groeien, behoren andere tot de struikachtige vormen. Ook onder hen bevinden zich biologisch, of naar het uiterlijk zeer interessante vormen of prachtige bloeiers.

Tot de laatste behoort in de eerste plaats *Mesembr. Otzenianum* Dtr. m. s. *spec. nov.*, struikkussens tot 30 cM. hoog, met prachtige ponceau-roode bloemen en *Mesembr. Hoerleinianum* Dtr. m. s. *spec. nov.* met 4 cM. breede heerlijk schitterende blauwroode bloemen.

Naar den vorm merkwaardig zijn de soorten uit de sectie *Juncea*, die spoedig de nietige blaadjes verliezen, zoodat alleen nog de stengel met de gelede bladscheeden overblijft.

Een der zonderlingst gevormde is *Mesembr. gymnocladum* Schlchtr et Diels, de bladeren zijn tot bijna onzichtbare schubjes gereduceerd.

„De bloemen zijn tot kleine, langwerpige-ronde knobbeltjes teruggebracht, naar de takeinden toe worden de geledingen van den steel zooveel korter, dat de bloemhoofdjes zich dicht tegen elkander drukken, alsof zij in de schaduw der anderen beschutting zochten.” (E. Schultze).

Ook *Mesembr. Dinteri* bestaat uit zulke geledingen, de bloemen zijn hier „heel sierlijk en, wat men niet verwachten zou, rood-violet.”

Mesembr. Marlothii Pax heeft zeer korte schubachtige bladeren met stekelige puntjes, die als dakpannen over elkaar liggen. Deze soort is in haar voorkomen weder iets geheel nieuws.

Meerdere soorten zijn gedoornd en aan de aardige *Mesembr. spinosum* L. verwant.

Zoo *Mesembr. hospitale* Dtr. m. s. *spec. nov.*, in welks schaduw vele andere *Succulenten* groeien, of *Mesembr. clausum* Dtr. m. s. *spec. nov.* Met deze soorten heeft een zekere overeenkomst *Mesembr. Weingangianum* Dtr. m. s. *spec. nov.*

Slechts weinige soorten zijn éénjarig, daaronder is *Mesembr. sarcocalycanthum* Dtr. et Brgr. een der zonderlingste, daar de walsronde doorschijnend roode bladeren er als ontvelde vingers uitzien.

Dit korte overzicht, dat alleen van *Mesembrianthemums* spreekt en zelfs uit deze slechts een kleine keuze doet, geeft reeds een begrip van den overvloed van nieuwe soorten, die Dinters offervaardigheid en onbaatzuchtige ijver ons reeds in den korten tijd van zijn nieuwe verblijf in Afrika geschonken heeft.

Ik heb nu nog niet eens iets van de andere *Succulenten* gezegd, die ontdekt of tenminste wedergevonden zijn; van de *Stapelia's*, *Hoodia's*, *Caralluma's*, *Trichocaulons*, *Euphorbia's*, *Sarco-caulons*, de voor een deel buitengewoon interessante *Crassula*-soorten, *Cotyledon*, *Anacampseros* en andere.

Wellicht zal ik of beter nog de heer Dinter zelve den lezers van *Succulenta* ook daarover verslag geven.

En dit alles is reeds gevonden, zonder dat de heer Dinter verscheidene der interessantste gebieden ook maar vluchtig bezocht. Het is zijne en onze vurigste wensch, het uiterste Zuiden in zijn geheelen omvang te bereizen. Daar moeten nog ongedachte schatten aan *Sphaeroidea* en andere hoogst belangwekkende *Mesembrianthemums* den ontdekker te wachten staan.

Of de heer Dinter zijn plan kan uitvoeren, hangt voor alles van de offervaardigheid der plantenvrienden af, in het bijzonder die van de landen met hoogere valuta.

Als deze reizen achterwege blijven, zal het wellicht tientallen van jaren duren, voor een onderzoeker deze botanisch bijna onbekende, verschrikkelijk dorre woestenijen, waar nog de Boschjesman woont, weder betreedt en blijven voor onze generatie de succulentenschatten dezer hemelstreken onbekend.

HAMBURG, Mei 1923.

Gedurende het vertalen van 's heeren Schwantes artikel heb ik er mij telkens over verwonderd, dat er nog zoo vele en zulke buitengewone, nieuwe *Mesembrianthemum*-soorten te ontdekken vielen en ik heb mij telkens afgevraagd, hoeveel van al het schoons, dat door den heer Dinter thans in zuidwest-Afrika is ontdekt, in de Nederlandsche verzamelingen terecht zou komen.

Ik kan mij daaromtrent nu eenigszins een voorstelling vormen door na te gaan de aantallen en de namen der soorten welke uit de door mij, namens de heer Dinter, aangeboden zaden besteld werden.

Hoewel sommigen beduidende bestellingen deden, waarvoor ik uit naam van den heer Dinter hartelijk dank zeg, is het aantal der bij mij aangevraagde zaden in werkelijkheid niet zeer groot en ofschoon ik dit voor dien heer in hooge mate betreur, spijt het mij nog meer dat zoovelen een kans om zich van werkelijk hoogst interessante planten te voorzien, ongebruikt lieten voorbijgaan.

Nu het slot der beschrijving verschenen is en men zich daardoor van een grooter aantal soorten een denkbeeld kan vormen, raad ik hen, die nog niet bestelden, aan na lezing van dit vervolg de zadenlijst in het vorige nummer van *Succulenta*, nog eens te raadplegen, waarschijnlijk zullen zij dan bij nader inzien toch nog besluiten deze gelegenheid te benutten, waarmede de

heer Dinter gebaat zal zijn en de bestellers zichzelf een nieuwe bron van uiterst leerrijke en belangwekkende waarnemingen bezorgen.

Alle tot en met 25 Juli aangevraagde zaden zijn thans door mij verzonden en zonder twijfel in het bezit der bestellers.

‘s GRAVENHAGE,
Molenaarstraat 35 (Laakkwartier).

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Echinocactus microspermus Web.

(Bij de gekleurde plaat).

Dank zij de bereidwilligheid van den heer J. Neumann, de uitgever van het bekende plaatwerk „Blühende Kakteen”, kunnen wij onze lezers ditmaal verrassen met een naar de natuur geteekende en in natuurlijke kleuren weergegeven afbeelding van *Echinocactus microspermus* Web.

Deze soort werd, een 20 jaar geleden, in groote menigte door den bekenden cactuskweeker De Laet in den handel gebracht, en is thans wel in de meeste collecties aanwezig. Wegens haar gemakkelijke groei, doch bovenal door den rijken bloei, verdient zij hare plaats ten volle. Reeds aan kleine planten ontwikkelen zich uit de jongste areolen de kortrechtvormige, tot 5 cM. groote, van binnen goudgele bloemen. Ook in niet bloeienden toestand is het een fraaie plant, welke niet nalaat indruk te maken met haar helder witte randoornen en 4 tot één cM. lange mideldoornen, waarvan de grootste naar beneden gericht en haakvormig omgebogen is.

Als varieteit is bekend *E. micr. macrancistrus* K. Sch., welke door den heer De Laet uit Argentinië werd ingevoerd en in alles iets forscher is dan den typevorm. De haakvormige doornen zijn wel tweemaal zoo lang en de bloem is ongeveer 1¼ maal zoo groot als die van *E. microspermus*.

Van deze bestaan weer twee verscheidenheden, n.l. var. *erythrantha* met grootere, oranjegele bloemen en hoogroode meeldraden en var. *thionantha* met kleinere, zwavelgele bloemen en hoogroode meeldraden. Tusschen den typevorm en var. *macrancistrus* bestaat nog een kruising, welke èn door den vlak gedrukten vorm èn door den bloem het meest aan de varieteit herinnert. De bloem is echter iets helderder gekleurd en aanmerkelijk grooter.

G. D. D.

Echinopsis oxygona Zucc.

Begin Juni bloeide deze op de G. A. van Swieten Tuinbouwschool met twee schitterende bloemen, zooals op de foto duidelijk zichtbaar is. Deze plant werd door Sellow voor het eerst uit Zuid-Brazilië naar Europa overgebracht. Het corpus is kogelrond tot knotsvormig, van boven iets ingezonken en heeft een middellijn van 18 cM. terwijl de hoogte 23 cM. bedraagt. De kleur is van onderen grauwgroen, naar boven veel donkerder. Ze heeft 13 duidelijk afgescheiden ribben waarop de areolen zitten op 2 cM. afstand, rondom de areolen zijn ze iets opgezwollen. De

areolen zijn rond of elliptisch en met een kussentje kort wolhaar bezet, de ouderen zijn kaal. De 5-15 randdoornen staan horizontaal af, zeer ongelijk tot 1.5 cM., de 2-5 middeldoornen zijn iets langer, donker hoornkleurig en aan de spits bruinzwart.

De bloemen zijn reukloos en verschijnen meestal met meerdere tegelijk. Ze ontstaan evenals de jonge spruiten op eenigen afstand van den top en staan zijwaarts af. De bloem ontplooit zich in korten tijd en bloeit een dag of vijf zeer schitterend. De bloembuis is zeer lang trechtervormig, van boven sterk verbreed heeft een grootste doorsnede van 11 cM. en een lengte van 22 cM. Het onderstandig vruchtbeginsel is donkergroen, kogelvormig en evenals de geheele bloembuis met kleine lancetvormige schubjes bekleed en in welks oksels zich een pruikje grijsachtige wolharen bevindt. De kleur is van onderen heldergroen naar boven in prachtig roze-rood overgaand. De buitenste bloemdekbladen zijn smal lancetvormig, licht bruinrood gekleurd; de binnenste zijn spatelvormig, kort toegespitst, van buiten rose tot karmijnrood en van binnen witachtig lila met iets donkerder middenstreep.

De meeldraden zijn zeer lang, wit, helmknoppen geel en liggen in een bundel bijeen aan de onderzijde, terwijl zich een gedeelte opheft om aan de bovenzijde een krons te vormen.

De stamper is wit en loopt iets boven de meeldraden uit in 8 stralende, geveerde stempels. C. VAN WOERDEN.

* *

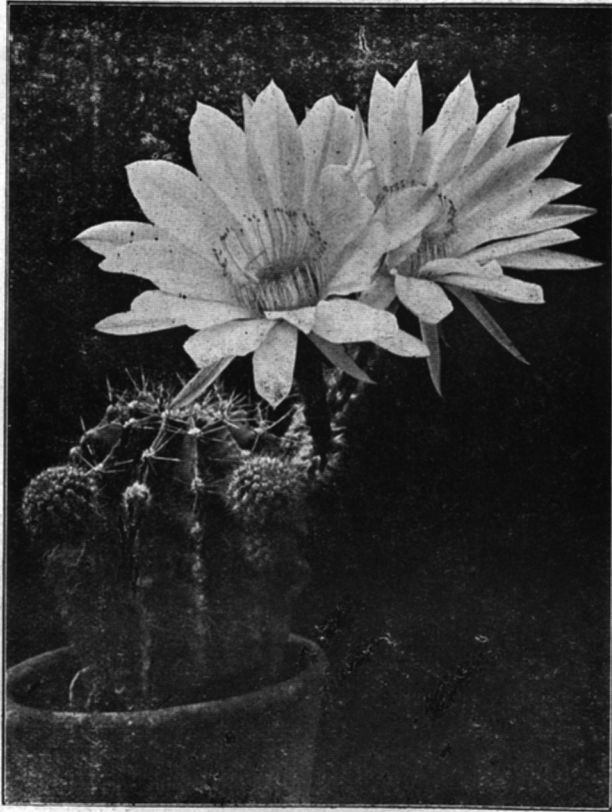
Als aanvulling bij de zuiver botanische beschrijving welke de heer Van Woerden van deze *Echinopsis* geeft, laten wij hieronder nog het artikeltje volgen dat wij bij deze foto in „Floralia” van 29 Juni 1.1. schreven. (Met beleefden dank aan de Redactie van genoemd tuinbouwblad voor de vriendelijkheid ons het cliché in bruikleen af te staan).

Echinopsis oxygona komt in wilden toestand hoofdzakelijk voor in Zuidelijk Brazilië (ook in Montevideo treft men ze tamelijk veelvuldig aan) en werd in 1827 door den te Potsdam geboren tuinier Friedrich Sellow, die op kosten der Duitsche regeering botanische onderzoekingen in Brazilië deed, voor het eerst naar Europa (Berlijn) overgebracht, waar de plant in Juni 1829 bloeide.

Door de vele en spoedig verschijnende zijspruiten verspreide deze soort zich snel door de Duitsche cactusverzamelingen, doch thans is zij zelden meer met juistheid aan te wijzen. Een groot kenner, de heer Rud. Meyer, schreef van haar: „Arme *Echinopsis oxygona*. Waar kan men u nog in typische, onvervalschte vorm, met uw lieve, schoongekleurde, sprookjesbloemen, bewonderen?” En hij laat er direct de reden op volgen: „Bastaardvormen, overal !”

Inderdaad, door haar gemakkelijke en schoone bloei leende *Echinopsis oxygona* zich in het bijzonder tot het kruisen met andere soorten, en daarbij is het haar gegaan als sommige volken, welke zich te zeer met andere vermengden; ze heeft er haar individu-

aliteit bij ingeboet. Dit neemt echter niet weg, dat de vele bast-aardvormen, al mogen ze niet de typische kenmerken van den stamvorm weergeven, toch een plaatsje in onze verzamelingen overwaard zijn. Dit bewijst ook wel de afbeelding welke wij hierbij afdrukken. De plant op zich zelf moge niet zoo mooi, regelmatig gevormd zijn, de beide bloemen, welke uit haar doornigen stam te voorschijn komen, zijn zoo fijn en vlekkeloos teer, dat zij ieders bewondering wekken.

ECHINOPSIS OXYGONA.

De trechtvormige bloemen verschijnen bij *Echinopsis oxygona* van Mei tot September. De witte meeldraden met haar gele helmknoppen en de witte stamper, welke in een twaalftal eveneens witte stempels eindigt, steken ongemeen fraai tegen de bloembekleedsels af en geven aan de bloem dat bevallig schoone, als men alleen bij cactussen aantreft. Geen wonder dan ook, dat, wie eens zoo'n bloeiende plant bewonderde, niet rust, tot hij zelf er ook een van bezit. De behandeling is zeer eenvoudig, en zij stelt weinig eischen. Alleen zorg men ze niet te veel water te geven, hoewel ze toch ook weer niet geheel droog mag

staan. Bovendien verlangen ze droge lucht en een zonnig plekje, zoodat ze als kamerplant alle aanbeveling verdient.

G. D. D.

Boekbespreking.

„Blühende Kakteen”.

Een vorigen winter, toen de sneeuw het aardrijk met een witte wade bedekte, toen de grimmige Noordervorst het water in sloot en plas door z'n ijzigen adem gestold had, toen alle plantenleven buiten dood scheen en onze vetplanten in winterrust gedompeld waren, toen heb ik op een middag, terwijl de kachel lustig snorde en het bleeke winterzonnetje haar matte stralen door de ruiten vallen liet, genoten van de cactusbloei der „Blühende Kakteen”.

‘t Scheen om mij heen te zijn één bloemenzee van heldre cactuskleuren en als ik niet naar buiten keek, waar kale boom en witte sneeuw het tegendeel getuigden, dan had ik m' in een sprookjesachtig Cactusparadijs gewaand !

Welk een genot, te blaadren door dat kleurrijk album, waar ge zooveel bekenden terugvindt, U herinnerend aan den vervlogen zomer. Ge ziet weer *Echinocactus longihamatus* (9) voor u met zijn rood gepunte gele bloemen en de schoone *Echinocereus Knipelianus* (12), zoo natuurlijk weergegeven. In *E. Scheeri* (14) meent ge uw eigen plant te herkennen, evenals *E. cactus tabularis* (23) met z'n regelmatigen vorm, de bloeiende twijg van *Epiphyllum truncatum* (25) en de veelbloemige *E. cer. Salm-Dyckianus* (29), *E. cer. Blankii* (70), *E. cactus bicolor* (74), *E. concinnus* (94), *E. Mihanovichii* (101) en *E. Quehlianus* (105).

* *

En nu, op een middag tijdens ^{*} een der snikheete Juli dagen terwijl de zon bijna loodrecht op het aardrijk neerstraalde, mensch en dier het buiten niet meer kunnen uithouden, de bloemen in het tuintje het krap genoeg krijgen, zelfs de vetplanten haast gestoofd worden, nu heb ik, daar de warmte alle lust tot werken mij benam, nog eens „Blühende Kakteen” door gebladerd en weer mij verheugd in de heerlijke platen.

Nu was het, alsof die kleuren-schittering van het geschilderd bloemenschoon mijn geest verfrischte en de lust tot werken hergaf

De nauwelijks gedornde *E. cer. subinermus* (3) met z'n gele bloemen, *E. cactus Mathssonii* (8), *E. Fordii* (11) met hun gebogen doornen vreemdgekleurde bloemen, *E. cer. leptacanthus* (11) zij alle schijnen te leven. *E. Berlandierii* (37) is een bloemstuk op zich zelf. Wie zag wel eens *Mam. centricirra* (32) zoo mooi, als Gürke haar schilderde? Of *Mam. coronaria* (40) met z'n bloempjes als een lichttrans getooid ! Wie zou niet gaarne zoo'n *E. cactus texensis* bezitten als plaat 50 schildert!

En dan die schoone bladactussen in bloei, *Phyll. Gaertneri* (21), *Ph. hyb. Gordonianus* (36), *Ph. Thomasianus* (41), *Ph. Ackermannii* (49), *Ph. hyb. Wrayi* (62), *Ph. Darrahi* (91), *Ph. hyb.*

Victoria regia (147), *Ph. hyb. Pfau* (156), *Ph. hyb. Erebus* (100), en *Ph. hyb. crenatus* (180).

En vergeet vooral niet de schitterende *Cereus*soorten, *C. speciosa* (17), *C. spinulosus* (53), *C. Martianus* (65), *C. Jusberti* (78), *C. repandus* (84), *C. Anisitsii* (107), *C. Hankeanus* (114), *C. concin-nus* (11 S), *C. sonorensis* (122), *C. peruvianus* (131), *C. chalybaeus* (135), *C. ptergonus* (150), *C. amecaensis* (157). *C. euechlorus* (171), *C. rhodoleucanthus* (172), *C. Lemairei* (173) en *C. Cavendishii* (178).

Ik bewonderde nog eens opnieuw de welbekende soorten als *E. cactus Saglionis* (58), *Mam. carnea* (60), *E. nops. calochlora* (61), *E. cactus Froehlichianus* (63), *E. cer. polyacanthus* (66), *E. nops. Eyriesii* (72), *E. rhodotricha* (76), *E. cact. Grossei* (89), *E. Kurtzianus* (97), *E. Haselbergi* (98), *E. nops. Fiebrigii* (100), *M. radians* (102), *E. cer. acifer* (106), *M. polyedra* (112), *E. cer. papillosus* (115), *E. cact. horizonthalonius* (117), *E. cer. Kunzei* (128), *E. cact. macrodiscus* (134), *E. cer. Hempelii* (142), *E. Fendleri* (143), *E. nops. hyptiacanthus* (164) en *E. cact. viridescens* (177).

Hoe wondermooi zijn de bizarre vormen van *Ariocarpus retusus* (48), *Phyll. biformis* (54), *E. cact. Hartmanni* (69), *M. spinosissima* (71), *E. cact. Hempeliana* (81), *Peirescia aculeata* (86), *Meloc. caesius* (92), *E. cact. myriostigma* (110), *E. Ornatus* (113), *Peir. bleo* (137), *Pterocactus Kunzei* (140), *E. Williamsii* (149) en *Leuchteubergia principes* (158).

Platen 44 (*Op. Mieckleyi*), 75 (*O. polyantha*), 103 (*O. Spegaz-zinii*), 108 (*O. inermis*), 123 (*O. Salmiana*), 132 (*O. decumbens*), 136 (*O. maculacantha*) en 148 (*O. De Laetiana*) laten zien, dat ook onder dit te weinig gewaardeerde geslacht goede bloei-ers schuilen.

Det schoonste van alle zijn wel *Piloc. Houletii* (79), *C. paradisiacus* (153/154), *C. hamatus* (161/162), *C. Grusonianus* (166 167) en *C. Boekmannii* (175/176), hier bereikt de kunst het volmaakte!

* * *

Het zou te ver voeren als ik alle mooie platen noemde, 't is niet noodig ook, de in dit nummer bijgevoegde afbeelding van *Echinocactus microspermus* spreekt voor zichzelf ! En dit is nog niet eens de mooiste ! Een reden te meer, om ook met de andere kennis te maken.

Als men de advertentie van den uitgever op de omslagpagina leest, is men geneigd te zeggen : „wat duur! Honderd gulden voor dit werk !” 't Is waar, het is een heel bedrag, maar als men nagaat, dat de prijs van iedere plaat met bijgevoegde tekst-pagina in normale tijd reeds één Mark, dus f 0.60 bedroeg, dan kwam men voor de 180 losse platten al op f 108.--, zoodat men thans nog acht gulden minder geeft en bovendien de drie linnen banden op den koop toe heeft.

De drie deelen vormen een standaardwerk dat altijd zijn waarde behoudt, dat èn om de kostelijke platen èn om de uitgebreide

tekst steeds weer ter hand genomen wordt en altijd weer wat leerrijks biedt.

Het is te hopen, dat de tijdsomstandigheden spoedig weer zoo gunstig worden, dat de uitgever in staat is de uitgave te vervolgen en nog eenige honderden platen aan de bestaande toe te voegen.

Onze lieve cactussen bieden daartoe stof genoeg,

G. D. D.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

Mevr. K. Jansen Franken	Tilburg	Korvelscheweg.
Mevr. Zwart	Voorburg	Achterweg 186.
P. J. Walrave	Vlaardingen	Schiedamscheweg.
B. Companjen	Velp (Geld.)	Hendr. Avelinghstr. 3.
H. van Brussel	Deventer	Groote Poot.
Mej. A. J. van Wijlen	Vrijhoeve-Capelle	Nr. 70.
Mej. M. Suijlingh	Vught (N.-B.)	Huize „De Elzenburgh”.
E. Vink	Utrecht	Kanaalweg 192 bis.
Baron van Omphal Mulert	Hengelo (0.)	Huize „de Belder”.
J. R. C. de Lange	Rotterdam	Bergweg 83.
D. M. de Zwaan	‘s Gravenhage	Klimopstraat 2.
Mej. Nelly Vinkenburg	Wageningen	Bergstraat 1.

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van den heer G. J. Mol is thans Lamys Nekstr. 30 111 Amsterdam, dat van den heer C. A. Koker is Parkstraat 4 Utrecht.

AUGUSTUSNUMMER. Misschien, dat wegens vacantie het Augustusnummer niet verschijnen kan. Wij geven dan echter geen September een dubbel nummer.

RUILRUBRIEK. Aangeboden door Jonkvr. A. Wittewaal van Stoetwegen te Oosterbeek (Marienberg), 5 *Echevera glanca*, 4 *Gasteria verucosa*, 1 *Mam. pusilla* en 12 *Echinopsis* planten in ruil tegen *E. cact. hexaëdrophorus major*, *Op. monacantha*, *Op. camanchica*, *Op. polyantha*, *Cer. tuberosus* en *E. cact. Graessneri*.